

Nacional

Protegits per un escorta les vint-i-quatre hores del dia

Una trentena d'autoritats tenen assignat avui en dia aquest servei a càrrec dels Mossos

Impuls a les obres de la variant de Sagàs

El govern destinarà 8 milions a l'obra, que connectarà l'eix del Llobregat i el transversal

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Cisma a la cúpula de

DIMISSION • La fractura a l'entitat acaba amb la renúncia de Jordi Pesarrodona com a vicepresident, tot i que seguirà al secretariat **CRISI** • Fins a 13 membres de la cúpula crítics amb Feliu també pleguen **ACORD** • La direcció es compromet a afavorir la “democràcia interna” per asserenar el malestar

Francesc Espiga
BARCELONA

La mala maror que des de fa setmanes es respira en els òrgans rectors de l'Assemblea Nacional Catalana (ANC) es va visualitzar ahir de manera patent. En una llarga reunió del ple de la cúpula de l'entitat celebrada a Barcelona, la crisi es va concretar en un gest gens menor com és la dimissió de Jordi Pesarrodona com a vicepresident, tot i que continuarà com a membre de la direcció política de l'ANC. Igualment, també van presentar la seva renúncia 13 secretaris que estan obertament enfrontats a la presidenta, Dolors Feliu. El motiu? D'entrada un de genèric i que té a veure, segons exposa aquest corrent crític agrupat al voltant del Col·lectiu Indesinenter, amb la gestió de Feliu, que han arribat a titllar d'opaca o poc democràtica respecte dels estatuts de l'Assemblea. Unes diferències internes que han implosionat a partir del moment que l'entitat ha començat a debatre com s'ha de concretar la proposta de presentar una candidatura a les eleccions al Parlament.

D'ençà que el 28 de gener passat un ple extraordinari de l'ANC va tombar, per un escàs marge, la proposta apadrinada per Dolors Feliu per constituir un grup de treball per començar a donar forma a aquesta llista electoral, les coses han anat a mal borràs a l'entitat. Al cap de pocs dies ja hi havia una dimissió al secretariat per dis-

La xifra

72

membres integren el secretariat nacional de l'Assemblea, que està considerat com la seva direcció política

crepàncies amb la presidència, i no acabaria sent l'única. És més, en la darrera setmana es donava pràcticament per fet que aquestes dimissions es multiplicarien entre els membres de la direcció propers o afins als crítics. En aquesta tessitura, la reunió del ple ordinari del secretariat nacional prevista per ahir tenia tots els números, tots, per ser agitada, tot i l'intent de darre-hora hora de temperar les aigües amb la renúncia d'Uriel Bertran —figura afí a Feliu— a assolir la vicepresidència que li tocava en un futur en virtut d'un pacte assolit, el maig de l'any passat, per mirar de cercar els equilibris interns en un col·lectiu, l'ANC, on això mai és fàcil ni per idiosincràsia ni per estatuts.

Hores de debat

La d'ahir va ser una reunió del ple llarga —va començar a les 9 del matí i, després d'una pausa al migdia, va acabar passades les 6 de la tarda—, amb una cinquantena dels membres de la direcció presents, i on els crítics van acudir-hi amb la intenció que els 12 membres del comitè permanent —presi-

denta, vicepresident, secretari, tresorera i coordinadors de les comissions del secretariat— passessin per una qüestió de confiança per forçar la discussió sobre la gestió de Feliu. Com a fórmula per alleugerir el descontentament sobre el funcionament de la direcció de l'entitat, es va aprovar —per 40 vots a favor, 8 en contra i 8 en blanc— una proposta de resolució on el secretariat nacional es compromet “amb els valors de democràcia interna i diàleg, en la línia de millorar les relacions i el funcionament intern del secretariat”.

El debat va ser intens, amb la presidència mantinent-se ferma en la seva aposta per la llista electoral cívica com a instrument de pressió política, i com a proposta és un mandat que emana de les bases de l'ANC que la van votar per una amplíssima majoria —un 96% dels vots— el març del 2022. La discussió, però, no se situa tant en el què —llista cívica, sí o no— sinó en la manera com es vehicula aquesta iniciativa i quin pes tindrà sobre el conjunt de l'estratègia de l'Assemblea. L'estirari-arronsa dialèctic va acabar amb la dimissió en bloc de 13 de la setantena de secretaris que formen la direcció política, i que com a renúncies són significativament menors respecte a les 24 amb què s'havia especulat dies enrere. Entre els discòls hi hauria noms com Josep Piñol, Isabel Ramon o Joan Carles Manzanero, entre altres.

Feliu i Pesarrodona amb altres membres del secretariat de l'ANC, a la sortida de la reunió d'ahir ■ ANC

Igualment, el ple també va voler recordar que el proper full de ruta de l'assemblea general ordinària que l'entitat té previst celebrar al mes de juny servirà “per actualitzar i validar l'estratègia política que executa el secretariat nacional”. És a dir, que tot debat o tota discussió sobre tàctica i estratègia s'ha de fer, o s'hauria de fer, allà. En un altre ordre de coses, es va acordar “posar en marxa la maquinària de cara a la Diada”, així com la preparació de la Conferència Nacional del Moviment Civil Independentista dels dies 11 i 12 de març. ■

Un relleu que ara és prioritari

A través d'un comunicat, l'ANC va voler “lamentar” les dimissions dels membres del secretariat discòls, alhora que es va comprometre a rellevar-los “seguint els procediments democràtics establerts”. La crisi, en aquesta línia, no es dona ni de bon tros per desactivada, malgrat que tampoc s'ha produït la trencadissa que alguns albiraven a principis de setmana. En aquesta tessitura, i esperant els moviments que puguin fer els crítics, la tasca més prement, ara mateix, és trobar algú que ocupi el lloc de

Jordi Pesarrodona a la presidència. La possibilitat de rescabar Uriel Bertran, que inicialment ja havia d'ocupar aquest lloc en virtut del pacte a què es va arribar per bastir l'actual direcció, estava ahir descartada. Igualment, caldrà omplir els llocs que els secretaris dimissionaris han deixat buits. El reglament intern preveu que, en casos de vacant al secretariat, s'hauran de cobrir amb els candidats segons l'ordre de vots obtinguts en el darrer procés per escollir la direcció política de l'entitat.

L'APUNT

Feu-nos el favor

Marga Moreno

Ja hi tornem a ser. La precampanya de les municipals pren força els caps de setmana i els polítics s'afanyen a estendre les promeses al sol als feus que volen assegurar-se o conquerir. Tant de bo que, almenys per una vegada, ens escudellessin algun argument constructiu, allargant una maneta, i no el previsible intercanvi de retrets i insults amb sordina a què ens tenen acos-

tumats. Hi haurà joves que al mes de maig votaran per primer cop, i fora bo que s'iniciessin en el noble esport d'introduir paperetes a les urnes amb propostes de futur, bones o només tolerables, eixelebrades o assenyades, i no pas amb teràpies d'aversió a l'adversari o amb paroxismes retòrics per al telenotícies. Feu-nos el favor. Ja mirarem d'escollir bé.

e l'ANC

Oriol Junqueras i Jordi Turull, en els actes que van protagonitzar ahir a Barcelona i l'Hospitalet, respectivament ■ ACN

El calador de vot més preuat

MUNICIPALS • ERC i Junts ja agiten la precampanya concentrant esforços en l'entorn de Barcelona **DISCURS** • Tots dos coincideixen a criticar la repressió

F.E.
BARCELONA

Hi ha casualitats que, a vegades, no ho són tant, i més si hi ha la política pel mig. Ahir, i quan encara falten més de tres mesos per a les municipals, ERC i JxCat van coincidir a protagonitzar actes de matí de contingut marcadament pre-electoral amb les seves primeres espases a l'àrea metropolitana de Barcelona, com a gest inequívoc de la importància estratègica que els uns i els altres donen a un territori que serà vital a l'hora de visualitzar futures correlacions de poder. Pels republicans, la corona de la capital és crucial en el seu intent

de disputar l'hegemonia socialista local i aconseguir l'anhelat assalt a la Diputació. Junts, per la seva banda, també veu prioritari créixer en aquest entorn i, a banda d'assolir representació a ajuntaments com ara l'Hospitalet, Cornellà i Santa Coloma de Gramenet, ara es veu amb l'ànim d'aspirar a l'alcaldia de Barcelona esperonat per un *efecte Trias* que ja impregna algunes enquestes.

ERC va triar el barri de Sant Martí de Barcelona per fer el seu acte, on es van veure els candidats de Barcelona (Ernest Maragall) i Santa Coloma (Gabriel Rufián) amb el líder del partit, Oriol Junqueras, qui, en tota una declaració d'intencions, va afirmar que l'ano-

menat "cinturó roig" de Barcelona "no pertany al PSC". L'endemà que la fiscalia s'acarnissés amb Josep Maria Jové, Lluís Salvadó i l'actual consellera de Cultura, Natàlia Garriga, va haver-hi crítiques als envits judicials i, alhora, una reivindicació de la tasca que es fa a Madrid per mirar de mitigar-los. Junts, per la seva banda, va triar La Farga de l'Hospitalet per fer una trobada amb candidats i regidors dels 36 municipis de l'àrea metropolitana. A banda de Xavier Trias, també hi va intervenir el secretari general, Jordi Turull, que, a més de destacar la importància de les municipals pel partit, també va carregar contra la "repressió" i les "atrocitats" de l'Estat. ■

NOU ŠKODA FABIA

LA TEVA IMAGINACIÓ NO TÉ LÍMITS.
EL TEU MÓN TAMPOC.

Consum de combustible gamma FABIA combinat WLTP (l / 100 km): 5,1-6,1 l / 100 km, emissions de CO₂ (g / km) WLTP: 115-138 g / km.

AUTOPODIUM

Girona - Figueres - Lloret de Mar - Olot - Mont-ras
Sant Feliu de Guixols - www.autopodiumskoda.com

Escaneja per descobrir més

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

31 autoritats a protegir

REpte • Creix del 7 a l'11% la feminització a la divisió d'escortes dels Mossos, que actualment integren vint-i-dues dones **MINVA** • L'equiparació de condicions laborals amb la Guàrdia Urbana va permetre jubilar divuit escortes l'any passat i va deixar la unitat amb 202 integrants **VALORACIÓ** • “L'independentisme radical” figura entre els “riscos” que es tenen en compte per posar seguretat

Emili Bella
SABADELL

A Catalunya hi ha 31 personalitats protegides les vint-i-quatre hores del dia pels Mossos d'Esquadra. Es tracta de les principals autoritats del país, començant pel president, Pere Aragonès, i els seus catorze consellers. L'última incorporació va ser la vicepresidenta del Parlament, Alba Vergés, quan va assumir les funcions de la presidència. La titular suspesa, Laura Borràs, líder de Junts, conserva la protecció. També en tenen cinc dels sis expressidents de la Generalitat, Jordi Pujol, Pasqual Maragall, José Montilla, Artur Mas i Quim Torra –Carles Puigdemont és a l'exili sense Mossos que el protegeixin–, així com el president del Tribunal Superior de Justícia, Jesús María Barrientos; el fiscal superior, Francisco Bañeres; el major Josep Lluís Traperó; el comissari en cap, Eduard Sallent, i el director general de la Policia, Pere Ferrer.

Igualment, els presidents dels grups parlamentaris hi tenen dret. De manera permanent en tenen el cap de l'oposició, Salvador Illa (PSC); el líder de Vox, Ignacio Garriga, i el diputat del grup mixt Alejandro Fernández (PP). En canvi, la dirigent d'En Comú Podem, Jéssica Albiach; el cap de files de Ciutadans, Carlos Carrizosa, i el president del grup de Junts, Albert Batet, només en disposen de manera puntual, mentre que la CUP hi va renunciar completament. Encara que no és diputat, el president d'ERC, Oriol Junqueras, també té protecció permanent dels Mossos, per amenaces de l'extrema dreta, segons va explicar ell mateix en una entrevista a *Nació Digital*.

No ho trien ells. Ho decideix una comissió de valoració de riscos adscrita a la Comissaria General d'Informació. Tant pot ser que els Mossos proposin la protecció d'una personalitat com que el dirigent polític ho demani, però serà la comissió qui determinarà la necessitat de seguretat. “Entre les amenaces més comunes hi ha el gihadisme, grups d'ultradreta... L'encarregat de fer la valoració de riscos és la Comissaria General d'Informació, i sempre fan una valoració de diversos factors. N'hi ha altres, com l'independentisme radical, l'anarquisme o la delinqüència organitzada”, explica el cap de la divisió d'escortes, Carlos Otamendi, des del complex central dels Mossos a Sabadell.

El conseller d'Interior, Joan Ignasi Elena, inspeccionant un vehicle dels Mossos ■ ACN

1996
és l'any en què es van incorporar dones al servei d'escortes dels Mossos, aleshores dependent de la divisió central de Seguretat Ciutadana. Avui són dues caporals i vint agents.

La divisió com a tal va néixer amb un decret el 5 d'agost del 2021 que reestructurava l'àrea d'escortes, que s'encarregava de garantir la seguretat de les autoritats, i l'àrea de seguretat institucional (ASI), que el president Torra va segregat i va fer dependre directament del Departament de Presidència, inspirat en l'estructura organitzativa que protegia el president Lluís Companys. El 2021 es van fusionar aquestes dues àrees sota el paraigua del Departament d'Interior.

Es tracta d'una divisió que ha anat minvant des que es va crear. Inicialment eren 225 efectius i actualment en són 202. “Gràcies al fet que l'any passat vam aconseguir igualar-nos a la Guàrdia Urbana, ara ens podem jubilar als 60 anys i divuit dels meus companys van te-

nir la sort de poder-se jubilar. N'hi havia molts de la primera i la segona promoció”, recorda Otamendi. Tanmateix, l'intendent defensa que 202 és “un bon número” per garantir la seguretat de les personalitats que tenen encomanades, però adverteix que si els encarreguessin més proteccions, haurien de créixer en efectius.

Un dels reptes que Otamendi té sobre la taula és la progressiva feminització de la divisió. L'abril del 1996 per primera vegada es van incorporar dones al servei. Actualment hi ha vint-i-dues dones escortes (dues caporals i vint agents). Durant molts anys el percentatge es va mantenir al voltant del 7%, a dia d'avui ronda l'11%. “És poc tenint en compte que al cos és del 21%”, admet. “Ens hem de posar les

piles. Hi estem treballant, hem de millorar, sens dubte”, hi afegeix Otamendi, que mira de repartir les dones de la divisió en diferents serveis: el president, els consellers, la presidenta del Parlament...

La divisió no només du a terme proteccions de vint-i-quatre hores. També en fa de puntuals a diferents polítics, fiscals o companys del cos. S'analitzen agendes polítiques per analitzar les amenaces latents i es coordinen amb altres cossos de seguretat quan es tracta d'alcaldes. En altres ocasions, hi ha qui té els seus propis serveis de seguretat. En aquests casos, els Mossos s'hi coordinen i col·laboren, tenint en compte que si entren a jugar al 100%, la seguretat privada ja no cal.

“Alguns polítics que no han portat mai escorta són més reticents que altres en aquesta intrusió que suposa tenir dos mossos a darrere tot el dia, perquè és una intromissió molt potent en el seu àmbit privat, però la majoria agraeix el nostre servei; intentem ser molts discrets i poc intrusius, però han de ser conscients de la institució que estan representant i de la protecció que li hem de donar”, reflexiona Otamendi. “És clar que el president pot passejar tranquil·lament per Pineda, però ningú no entendria que vingues algú, li donés una plantofada i no hi hagués un mosso al costat per evitar-ho”, hi afegeix.

En els últims anys no hi ha hagut cap agressió o moments de tensió extrema perquè treballen justament per evitar-les. A tot estirar han hagut d'encapsular i treure d'una manifestació algú, com en el cas de Junqueras en la protesta contra la cimera francoespanyola de Montjuïc o com en el cas del líder de la ultradreta parlamentària en un acte a la UAB. “Jo sempre els dic, als nostres protegits, que tenim una societat tranquil·la, segura i prudent, però sempre hi ha algun moment en què algun hiperventilat pot voler arribar més a prop del compte, o manifestacions en què hem hagut de prevenir i sortir-ne”, recorda Otamendi.

Però se'ls gira feina. Enguany se celebraran almenys dues eleccions i sempre que hi ha campanya electoral i els polítics es prodiguen visitant mercats i fent mítings a tort i a dret, els escortes han de multiplicar el nombre de serveis. Hi ha més moments de possibles conflictes i l'amenaça augmenta, constata l'intendent: “Tenim més feina. I el dia de les eleccions, encara més. És temporada alta.” ■